

Narod.HR

1. kolovoza 1941. Beograd – etnički centralni komitet zapovijedio protjerivanje 1.000.000 Hrvata s teritorija tzv. Velike Srbije!

Objavio ph - 1. kolovoza 2019.

Foto: United States Holocaust Memorial Museum

I ovo je skrivano od hrvatske javnosti do današnjeg dana: ve 1941. godine etnici i njihov stožerni komitet u Beogradu nalažu protjerivanje i etničko iš enje 1.000.000 (1 milijun) Hrvata. Bilo je to davno prije Domovinskog rata (Hrvatska+BiH) u kojem su etnici protjerali više od 600.000 Hrvata i 500.000 muslimana koji su došli spasiti život u neokupirani dio Hrvatske.

Beogradski komitet CNK-a, najvažniji i prvi među etničkim komitetima, dao je prijedlog o protjerivanju čak 2.675.000 ljudi iz planirane velike Srbije, uključujući i više od 1.000.000 Hrvata i 500.000 Nijemaca. Isto tako bi u «redefiniranu» Srbiju ušlo 1.310.000 ljudi, od toga oko 300.000 Srba iz Hrvatske, dok bi se u velikoj Srbiji dopustilo da ostane oko 200.000 Hrvata.

Pored vojne organizacije etničkog pokreta Draže Mihailovića, u kolovozu 1941. bilo je osnovano i političko rukovodstvo i to pod nazivom Centralni nacionalni komitet (CNK). Njegovi vođe i članovi bili su Dragiša Vasić, Mladen Žujović i dr. Stevan Moljević. Slijedilo je i osnivanje političkih odbora lokalnog karaktera, a među njima najveću važnost je imao etnički odbor u Beogradu (tzv. Beogradski etnički komitet). Beogradski komitet je tako dao prijedlog o protjerivanju 2.675.000 ljudi iz etničke zamišljene velike Srbije, uključujući i više od 1.000.000 Hrvata i 500.000 Nijemaca. Isto tako bi u «redefiniranu» Srbiju ušlo 1.310.000 ljudi, od toga oko 300.000 Srba iz Hrvatske, dok bi se u velikoj Srbiji dopustilo da ostane oko 200.000 Hrvata, piše povijest.hr.

Unatoč razlikama **Tito i Mihailovići** su se dva puta sastali, 19. rujna 1941. u Struganiku i 27. listopada 1941. u Brajićima, s namjerom da ujedine svoje snage u borbi protiv okupatora. Dogovor je postignut samo o međusobnom nenapadanju partizana i etnika. Skoro istodobno Mihailovići je pregovarao sa

Nijemcima kojima je rekao da je spreman upotrijebiti svoje ljude u borbi protiv komunizma. Onim je po prvi put pothvat (ofenziva) Nijemaca na partizansko područje u zapadnoj Srbiji (tzv. «Užica republika»), etnici su napali partizane. Njemačka pomoć etnicima je dogovorena u selu Divci blizu Valjeva (11. studenoga 1941.), u kojem se Mihailović sastao sa njemačkim opunomoćnikom potpukovnikom Rudolfom Kogardom.

Provedba plana – etnici pobili i protjerali stotine tisuća Hrvata katolika i muslimana!

Nakon proglašenja NDH, na području Trimošje (sjeverne Dalmacije oko Knina, južne Like i jugozapadne Bosne /B. Grahovo, Drvar, B. Petrovac/) srpsko stanovništvo, koje je za Kraljevine Jugoslavije pretežno glasovalo za velikosrpske stranke, krajem srpnja i početkom kolovoza 1941. podiže ustanak, ali ne protiv nacista (izuzimaju i malobrojne komuniste) već protiv ustaškog režima i Nezavisne Države Hrvatske, a što su na terenu često manifestirali i protiv hrvatskoga naroda u cjelini.

Tako se već 27. srpnja 1941. pod nadzorom srpskih ustanika našla južna Lika uključujući i općinu Srb i samo mjesto (iako bez borbe) na području kojih su prije toga bili pobijeni svi tamošnji Hrvati, a nekoliko dana potom uz talijansku potporu uspostavljena je u Srbu i etnička općinska vlast. Ustanci su i u ostalim okolnim mjestima toga i narednih dana pobili tamošnje Hrvate ukoliko isti nisu uspjeli izbjeći prije toga (npr. Boričevac, Gornji Lapac) u mjesta pod nadzorom vlasti NDH.

etnici su odgovorni za mnoge pokolje hrvatskog i muslimanskog stanovništva na području NDH, a posebno u Dalmaciji, Lici te Bosni i Hercegovini, gdje su provodili etničko čišćenje, baš prema planovima Stevana Moljevića i beogradskog etničkog komiteta.

Ministarstvo vanjskih poslova NDH u svom Unutrašnjopolitičkom pregledu br. 11 od 11. IX 1944. od odjeljku “etnici protiv NDH” navelo da su do tada “etnici razorili oko 30.000 hrvatskih domova i poubijali najmanje oko 150.000 hrvatskog pučanstva”. Prema V. Žerjaviću, na moguće etničke žrtve genocida otpada 32.000 ubijenih Hrvata (u Hrvatskoj 20.000 a u BiH 12.000) i 33.000 ubijenih Muslimana. Mnogima se ova Žerjavićeva brojka čini premalena, te smatraju da je broj žrtava etnika u NDH daleko veći od 66.000 ubijenih Hrvata katolika i muslimana.

Broj protjeranih Hrvata katolika i muslimana je daleko veći, a genocidnu etničku kampanju nastavili su krvavim ubijanjem partizani 1945., kojima je prešao veliki broj etnika na poziv Josipa Broza Tita. Danas se najviše i krvoloci II. svjetskog rata i krvožedne ubojice, poznati pod imenom etnici, slave u Srbiji kao nacionalni junaci i antifašisti, premda se u stvarnosti radi o zločincima kakve Europa ne poznaje. Podrška etnicima ima gotovo plebiscitarnu podršku među građanima Srbije, tako da je jedan etnički vojvoda i zločinac kao Tomislav Nikolić čak izabran na slobodnim izborima za predsjednika Srbije.

**Centralni nacionalni komitet (CNK)* je bio najviše političko etničko tijelo koje je formirao pukovnik Draža Mihailović na Ravnoj gori u kolovozu 1941. godine kao političko tijelo u okvirima organizacije JVuO (Jugoslovenska vojska u otadžbini, tzv. etnici). Za vrijeme trajanja rata, Centralni komitet je stalno proširivan. U njemu su se našli ljudi iz vodstva gotovo svih srpskih građanskih partija, uključujući i socijaliste.

Centralni Komitet je branio i propagirao ciljeve koji su se ticali isključivo odluka koje je donio glavni ideolog etništva dr. Stevan Moljević o budućem uređenju Jugoslavije. Najpoznatije Moljevićevo dijelo je Homogena Srbija u kojem on detaljno razrađuje plan genocida nad Hrvatima i muslimanima u NDH.

Izvor: narod.hr/povijest.hr